

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 11/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Teijon kansallispuistosta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 10 päivänä kesäkuuta 2014 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi Teijon kansallispuistosta (HE 81/2014 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta lausunnon (MmVL 34/2014 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- ympäristöneuvos Jukka-Pekka Flander, ympäristöministeriö

- ylimetsänhoitaja Matti Heikurainen, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoissuunnittelija Mikael Nordström ja ympäristöasiantuntija Risto Savolainen, Metsähallitus
- maakuntajohtaja Juho Savo, Varsinais-Suomen liitto
- riistapäällikkö Mikko Toivola, Suomen riistakeskus
- järjestötiedottaja Kai Tikkenen, Suomen Metsästäjäliitto ry
- suojeluasiantuntija Virpi Sahi, Suomen luonnonsuojeluliitto ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut

- Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Teijon kansallispuistosta. Salon kaupungissa sijaitseville valtion omistamille alueille perustettaisiin kansallispuisto. Kansallispuiston perustamisella suojeltaisiin varsinaissuomalaisessa kulttuurimaisemassa säilynyt salomaa. Kansallispuistoksi ehdotetusta alueesta valtaosa on valtion retkeilyaluetta. Alueella on jo perustettuja suojelualueita sekä suojeluun varattuja alueita. Pieni osa alueesta on suojelupäätösten tai -varauksien ulkopuolella. Lähes kaikki kansallis-

puistoon ehdotettavat alueet kuuluvat Natura 2000 -verkostoon. Alueella on arvokkaita kalioalueita, soita, lintuvesiä sekä lehtoja, pikkujärviä, puroja ja lähteitä. Ehdotettavaan kansallispuistoon kuuluisi myös yksi suurehko merensaari. Puiston perustamisella parannettaisiin nykyisen kansallispuistoverkoston edustavuutta sekä toteutettaisiin Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteita vastaavat suojelutoimenpiteet kyseisen alueen osalta.

Toteuttamalla valtion alueiden suojele kansallispuistona lisättäisiin alueen yleistä tunnettuutta ja edistettäisiin välillisesti matkailuelinkeinon kehittämismahdollisuuksia Salon kaupungissa.

Perustettavaksi ehdotettavaan kansallispuistoon kuuluisi noin 3 385 hehtaaria valtion omis-

tamia maa- ja vesialueita. Kansallispuiston perustamisen yhteydessä kumottaisiin Teijon retkeilyaluetta sekä alueelle jo perustettuja suojealueita koskevat säännökset.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä muuttamattomana seuraavin huomautuksin.

Esityksessä ehdotetaan perustettavaksi uusi Teijon kansallispuisto Salon kaupungin alueelle Varsinais-Suomeen. Kansallispuistoon sisältyisi yhteensä 3 385 hehtaaria valtion omistuksessa olevia maa- ja vesialueita, joista pääosa kuuluu Natura 2000 -verkostoon. Kansallispuistoksi ehdotetusta alueesta valtaosa on tällä hetkellä valtion retkeilyaluetta.

Valiokunta toteaa, että puiston perustamisella saadaan Teijon alueelle pysyvän suojelun piiriin arvokkaita kallioalueita, soita, lintuvesiä sekä lehtoja, pikkujärviä, puroja ja lähteitä. Ehdotettavaan kansallispuistoon kuuluisi myös yksi suurehko meren saari. Puiston erityispiirre on alueen järvien huomattava korkeusero merenpinnasta kuitenkin varsin lähellä merenrantaa. Teijon kansallispuisto muodostaa geologisen puistoparin Saaristomeren kansallispuiston kanssa.

Kansallispuiston avulla säilytetään salomaita keskellä varsinaissuomalaista kulttuurimaista. Lisäksi osassa aluetta on erittäin monipuolista kulttuuriperintöä, mm. Kirjakkalan vanha ruukkimiljöö sekä muinaismuistoja ja pienempiä historiallisia jäänteitä alueen aiemmasta käytöstä, kuten hiilimiiluja, miilumajojen jäännöksiä, yksi kivikautinen asuinpaikka ja rakkakuop-

pia. Valiokunta toteaa, että puiston perustamisen ensisijaisena tavoitteena on alueen monipuolisten luonnonarvojen ja ekologisten toimintojen turvaaminen sekä metsätalouskäytön takia osin menetetty salomaaluonteen elvyttäminen.

Teijon luontoarvot

Kansallispuistoksi esitettävä alue sijaitsee hemiborealisella kasvillisuusvyöhykkeellä (lauhean vyöhykkeen sekametsä). Samalla kasvillisuusvyöhykkeellä sijaitsevat Saaristomeren ja Tammisaaren saariston kansallispuistot sekä Selkämeren kansallispuiston eteläisin osa. Teijo olisi hemiborealisen kasvillisuusvyöhykkeen ensimmäinen mantereella sijaitseva kansallispuisto ja täydentäisi siten merkittävällä tavalla Suomen nykyistä kansallispuistoverkostoa.

Alueen luonto on erittäin monipuolinen sisältäen kalliomänniköitä, erityyppisiä soita, muutamia lehtoja sekä niukkaravinteisiä ja ruskeavetisiä järviä. Teijon alue on pääasiassa ylänköä, jonka järvet ovat yli 30 metriä merenpinnan yläpuolella ja karut silokalliot kohoavat korkeimmillaan 80 metriin. Suotyyppien kirjo on poikkeuksellisen suuri käsittäen niin keidassoita, lähdesoita, korpia sekä vaihettumissoita kuten myös nuoria soistumia.

Valiokunta toteaa, että puiston metsät ovat olleet suurimmaksi osaksi metsätalouskäytössä, joten niiden luontoarvot ovat yksipuolistuneet. Kalliolakien ja jyrkänteiden harvat männiköt ja muutamat soistuneet, korpimaiset metsät ovat luonnontilaisimpia. Lehtoalueista edustavin on Sahajärven lehto. Vaikka metsälajisto on hakuiden vuoksi köyhtynyt, on alueen luonto edel-

leen kokonaisuutena arvioiden monipuolinen. Sitä kuvastaa hyvin varsin suuri uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien määrä.

Kansallispuistoksi ehdotetulta alueelta tunnetaan 24 uhanalaista ja 25 silmälläpidettävää eliölajia. Näiden lisäksi alueella esiintyy neljä EU:n luontodirektiivin liitteen II ja/tai IV tarkoittamaa lajia sekä 17 lintudirektiivin liitteen I lajia. Lintudirektiivin tarkoittamia säännöllisesti esiintyviä muuttolintulajeja on viisi. Alueen linnustoon kuuluu sekä järvi- ja suolajeja, kuten kuikka, kurki ja kalasääski, että kalliokankaiden ja -männiköiden lajeja, kuten metso, kehrääjä ja kangaskiuru. Lehdoissa viihtyviin lajeihin kuuluu mm. uuttukyyhky ja harmaapäätikka. Nisäkäslajistoon kuuluu mm. saukko, liito-orava ja ilves. Alueella on useita uhanalaisia tai silmälläpidettäväksi luokiteltuja sammal- ja jäkälälajeja. Putkilokasveista alueella esiintyy mm. lähdesara ja tatarvita. Alueen puroissa elää myös uhanalaiseksi luokiteltu taimenen sisävesikanta. Valiokunta toteaa, että Teijon kansallispuiston perustaminen edistää varsinaissuomalaisessa kulttuurimaisemassa säilyneen salomaan säilyttämistä ja kehittämistä varsin eheänä, erämaisena kokonaisuutena. Aikaisemmin jo suojeltujen osien täydennykseksi tulee kansallispuistoon jylhiä kallioalueita pirunpeltoineen, päätemooreneja ja vesistömaisemia sekä laajoja metsäkokonaisuuksia, jotka hoidon ja ennallistamisen avulla kehittyvät vähitellen luonnontilaisen kaltaisiksi. Valiokunta katsoo, että kansallispuistoksi esitettävä Teijon alue täyttää luontoarvojen perusteella erittäin hyvin luonnonsuojelulain (1096/1996) 10 §:n 2 momentin yleiset ja 11 §:n erityiset edellytykset kansallispuiston perustamiselle.

Metsästys

Valiokunta toteaa, että Teijon kansallispuistoa koskevan lakiehdotuksen 1 ja 2 § vastaavat rakenteeltaan ja sisällöltään nykyisten Etelä-Suomen kansallispuistojen vastaavia perustamissäännöksiä. Luonnonsuojelulain pääsäännöstä poiketen lakiehdotuksen 3 §:n 3 momentissa esitetään hirven ja valkohäntäpeuran metsästys sallittavaksi Teijossa erityissäännöksellä siten, että

perustamistarkoitusta vaarantamatta alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen luvalla voidaan metsästää hirveä ja valkohäntäpeuraa 15.10.—31.12. tieliikenteeseen sekä maa- ja metsätalouteen kohdistuvien merkittävien vahinkojen torjumiseksi. Hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan Teijon tapauksessa luonnonsuojelulain 15 §:n mahdollistama hirvenajo ei välttämättä riitä hirvikantojen tehokkaaseen sääntelyyn.

Maa- ja metsävaliokunta on lausunnossaan arvioinut kansallispuiston metsästyssäännöksiä koskevan 3 §:n oikeasuuntaiseksi, mutta kuitenkin hirven ja valkohäntäpeuran käytännön metsästyksen kannalta liian rajatuksi. Maa- ja metsätalousvaliokunta esitti lausunnossaan ympäristövaliokunnalle harkittavaksi lakiehdotuksen metsästystä koskevan 3 §:n tarkistamista siten, että hirven ja valkohäntäpeuran metsästys voisi jatkua nykyisenkaltaisena metsästyksenä ilman luonnonsuojelulain poikkeuslupaluonnetta. Lisäksi valiokunta esitti ympäristövaliokunnalle valkohäntäpeuran metsästyksen sallimista myös tammikuussa esitetyn 15.10.—31.12. metsästysajan sijaan.

Suomen riistakeskuksen selvitysten mukaan alueen hirvikanta on keskiarvoa korkeampi. Teijon esitetyn kansallispuiston alueella ammuttiin vuonna 2013 yhteensä 14 hirveä. Riistavahinkorekisterin mukaan kansallispuiston läheisyydessä tapahtuu vuosittain 5—10 hirvikolaria ja 50 valkohäntäpeurakolaria. Valiokunta katsoo, että hirven ja valkohäntäpeuran säännellyn metsästyksen salliminen on sen vuoksi perusteltua tulevassa kansallispuistossa ja se voidaan toteuttaa tarkoituksenmukaisesti ja turvallisesti lakiehdotuksessa esitetyllä tavalla. Hirvi- ja valkohäntäpeurakantojen säätely luvanvaraisesti lakiehdotuksen mukaisesti ei estä Teijon kansallispuiston sijoittamista maailman luonnonsuojelujärjestön IUCN:n suojelualuekategoriaan II (kansallispuistot).

Valiokunta toteaa, että lakiehdotuksen 3 §:n 3 momentissa määritelty metsästys mahdollistaa hirvieläinkantojen asianmukaisen säätelyn ajankaksona, jolloin kävijämäärät ovat puistossa pienimmillään. Hirvieläinkantojen suunnitelmalli-

nen hoito Teijon kansallispuistossa edellyttää kuitenkin valiokunnan arvion mukaan riittävää metsästyslupien määrää useaksi vuodeksi kerrallaan, kuten esimerkiksi viideksi vuodeksi, jotta kantojen säätelyä voidaan tehdä riittävän pitkäjänteisesti. Tämä tulee ottaa huomioon myös alueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa, jossa hirvieläinkantojen säätelyä koskevat linjaukset tehdään. Hirvieläinten metsästystä koskevien lupien myöntäminen tulee Metsähallituksessa järjestää joustavasti ja ilman turhaa byrokratiaa. Valiokunta korostaa myös sitä, että haitallisimpien vieraslajien, supikoiran ja minkin, poistopyyntiä alueella tulee ehdottomasti jatkaa.

Maa- ja metsätalousministeriö, ympäristöministeriö ja Metsähallitus ovat jo keväällä 2014 yhteisesti sopineet, että Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien yksikkö kehittää metsästyseurojen ja Metsähallituksen yhteistoimintaa Teijon tulevan kansallispuiston alueella. Tämän yhteistyön käytännön toteutumista on seurattava tulevissa osapuolten välisissä tulosohtauskokoissa siten, että hirven ja valkohäntäpeuran metsästys voi jatkua pitkäjänteisellä tavalla ilman katkoksia. Valiokunta painottaa hirven ja valkohäntäpeuran metsästyksessä erityisesti tiivistä yhteistyötä Metsähallituksen ja metsästyseurojen kesken sekä riittävän pitkäjänteistä seurantaa järjestelmän toimivuuden arvioimiseksi.

Kalastus

Kalastuksen osalta valiokunta kiinnittää huomiota kirjolohen istuttamiseen perustuvaan virkistyskalastukseen. Ehdotetun puiston alueella sijaitseva Matildanjärvi on Metsähallituksen erittäin suosittu virkistyskalastuskohde, johon istutetaan tällä hetkellä kirjolohia. Virkistyskalastus on alueen vetovoimatekijä, jonka aluetaloudelliset vaikutukset ovat Teijossa nykyään merkittävät. Kirjolohi on kuitenkin luonnonsuojelulain kannalta arvioituna vieraslaji, jonka istuttaminen kansallispuistoon on osin ristiriidassa lakiin sisältyvän alkuperäisluonnon suojelutavoitteen kanssa. Valiokunta huomauttaa kuitenkin siitä, että istutuksissa käytettävät kirjolohet

ovat pelkästään naaraita, joten riskiä kalojen luontaisesta lisääntymisestä ei ole.

Kalastusrajoitusten osalta hallituksen esityksessä on päädytty siihen, että kirjolohen istuttaminen sallitaan Matildanjärvessä tulevaisuudessakin. Lakiehdotuksen 3 §:n 2 momentin tarkoituksena on mahdollistaa nykyinen tai nykyisen kaltainen kalan istuttamiseen perustuva virkistyskalastus Matildanjärvellä. Istutuksille ja virkistyskalastuksen nykymuotoiselle harjoittamiselle ei ole ollut löydettävissä korvaavaa ratkaisua. Lisäksi Matildanjärvi on padottu, joten kyse ei ole vesitaloudeltaan ja ekologiaaltaan luontaisesta järvestä. Valiokunta pitää kalanistuttamiseen liittyvää ratkaisua onnistuneena osoitukseena joustavasta lainvalmistelusta, jossa erityissääntelyllä saavutetaan yleistä hyötyä luontoarvoista tinkimättä.

Valiokunta toteaa, että kirjolohen istuttaminen alueelle on vakiintunutta eikä siitä ole arvioitu aiheutuvan haittaa kansallispuiston perustamistavoitteelle. Säännös on muotoiltu yleiseen muotoon siten, että kirjolohen lisäksi myös muita kalalajeja, jotka eivät vaarantaisi kansallispuiston perustamistavoitetta, voidaan jatkossa istuttaa järveen. Valiokunta katsoo, että kirjolohen mahdolliseen korvaamiseen kotimaisella taimenella liittyy sen sijaan riski perimän sekoittumisesta alueen purojen paikallisiin taimenkantoihin.

Kansallispuiston kehittäminen

Teijon alueella on jo tällä hetkellä mahdollisuudet monipuolisiin ja ympärivuotisiin luontoharrastuksiin. Vanhaan kulttuuriympäristöön liittyvä uusi salomaakansallispuisto tuo kuitenkin lisäarvoa esimerkiksi Meri-Teijon matkailun kehittämiseen ja tukee osaltaan lähikylissä olevia nykyisiä palveluita. Alueella toimii tällä hetkellä useita matkailuyrityksiä (majoitus, ravintola ja muut vastaavat palvelut) sekä mm. laskettelu-keskus ja golfkenttä. Retkeilyalueen kävijöiden ja matkailijoiden aluetaloudelliset vaikutukset arvioitiin vuonna 2013 yhteensä 3,6 miljoonaksi euroksi. Teijossa käyvät matkailijat viiptyvät alueella varsin pitkään, mikä osaltaan kasvattaa myönteisiä aluetaloudellisia vaikutuksia.

Paikalliset matkailuyrittäjät kokevat kansallispuiston perustamisen positiivisena asiana, koska selvitysten mukaan kansallispuiston perustaminen lisää yleensä alueen virkistys- ja luontomatkailukäyttöä entisestään ja houkuttelee lisää kävijöitä. Suosituimmissa kansallispuistoissa kävijöiden rahankäyttö voi tuoda lähialueille jopa 20 euroa jokaista puiston palvelurakenteisiin sijoitettua euroa kohden. Teijon alue on jo nykyisin retkeilyalueena hyvin tunnettu ja vetovoimainen; alueen kävijämäärät ovat olleet noin 70 000 henkilöä vuodessa. Virkistyskäytön aluetaloudellisten vaikutusten arvioidaan kasvavan edelleen kansallispuiston vetovoimaisuuden kautta.

Valiokunta toteaa, että Metsähallituksen luontopalvelut vastaa kansallispuistojen hoidosta. Alueen palvelurakenteet on rakennettu retkeilyalueen perustamisen jälkeen, eikä välittömiin suuriin investointeihin ole tarvetta. Kansallispuiston perustaminen edellyttää Teijossa kuitenkin palveluvarustuksen jonkinasteista parantamista, vaikka alueella on jo tällä hetkellä verraten hyvät retkeily-, virkistys- ja opastuspalvelut.

Teijon kansallispuiston perustamiskustannusten arvioidaan olevan noin 410 000 euroa, jotka on tarkoitus kattaa valtioneuvoston kevään kehysriihessä osoitetuilla määrärahoilla. Palveluiden lisätarve ja virkistyskäyttökysymykset tulee ratkaista tarkemmin puiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa. Kansallispuiston perustaminen edellyttää myös puistoon sisältyvien erillisten kiinteistöjen muodostamista yhtenäiseksi kansallispuistokiinteistöksi, sen luonnonsuojelulain mukaista merkintää maastoon sekä kansallispuiston retkeilyä ja luontomatkailua palvelevien rakenteiden ja opastusviestinnän kehittämistä. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että luontopalveluiden vuotuiset toimintamenot turvataan kaikilta osin.

Tällä hetkellä Teijon retkeilyalueen vuotuiset ylläpito- ja käyttökustannukset ovat noin 185 000 euroa. Kansallispuiston perustaminen lisäisi vuotuisia kustannuksia Metsähallituksen arvion mukaan noin 16 000 eurolla. Nykyisin Metsähallituksen hallinnoimilta Teijon alueilta

kertyy tuloja noin 290 000 euroa vuodessa. Vuotuinen tulokertymä pienenisi puiston perustamisen jälkeen arviolta noin 180 000 eurolla, koska metsiä ei kansallispuiston perustamisen jälkeen enää hakattaisi eikä hoidettaisi nykyisen kaltaisina talousmetsinä. Sen sijaan talouskäytössä olleiden metsien ennallistamisesta kertyy ajoittain puunmyyntituloja, mutta niiden määrää on vaikea ennakoita. Valiokunta korostaa sitä, että kansallispuistoa kestävästi hyödyntämällä matkailuun ja muihin palveluihin liittyvällä yritystoiminnalla voidaan tukea nykyisten palveluiden työpaikkojen säilymistä ja luoda myös kokonaan uusia työtilaisuuksia.

Asiantuntijakuulemisessa on tullut esiin kahden Metsähallituksen liiketalouden taseessa olevan valtionmaan palstan (Korkianummen ja Ruojakuoppien) liittämismahdollisuus kansallispuistoon joko osittain tai kokonaan. Palstat rajoittuvat suoraan perustettavaksi ehdotettuun Teijon kansallispuistoon ja sijaitsevat Salon kaupungin yleiskaavasunnittelualueella (YO 11, Teijon Mathildedal), jossa tavoitteeksi on asetettu yhdyskuntarakenteen tiivistäminen ja eheyttäminen. Valiokunta toteaa, että palstat on jätetty lakiehdotuksen kansallispuistorajauksen ulkopuolelle siksi, että rajauksella ei ole haluttu vaikeuttaa kyseisten palstojen kaavoittamista maankäyttö- ja rakennuslain mukaisesti, eikä tulevan puiston sisälle ole haluttu tietä. Valiokunta pitää tästä huolimatta tärkeänä, että Salon kaupunki alueen kaavoituksesta vastaavana tahona ja viranomaisena sekä Metsähallitus maanomistajana ottavat kaavan laadinnassa huomioon alueiden rajautumisen välittömästi Teijon kansallispuistoon sekä edistävät näiden alueiden käyttöä kansallispuiston sisääntuloportteina. Yhteys metsäreitillä puistoon olisi tärkeää järjestää mahdollisuuksien mukaan myös Mathildedalin kylältä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

YmVM 11/2014 vp — HE 81/2014 vp

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Martti Korhonen /vas	Tapani Mäkinen /kok
vpj.	Rakel Hiltunen /sd	Martti Mölsä /ps
jäs.	Christina Gestrin /r	Sari Palm /kd
	Pauli Kiuru /kok	Raimo Piirainen /sd
	Jukka Kärnä /sd	Anni Sinnemäki /vihr
	Jari Lindström /ps	Mirja Vehkaperä /kesk
	Eeva-Maria Maijala /kesk	Juha Väätäinen /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Teijon kansallispuistosta. Kyseinen tuleva kansallispuisto sijaitsee Salon kaupungissa sijaitsevilla valtion omistamilla alueilla. Tarkemmin ottaen kansallispuiston perustamisella suojeltaisiin varsinaissuomalaista kulttuurimaisemaa eli ns. salomaata. Samaiseen hallituksen esitykseen sisältyy muiden muassa myös eräitä Natura 2000-verkoston alueiden suojelutavoitteita sekä lisäalueliittämissä.

Perussuomalaisten valiokuntaryhmä pitää sinänsä hyvänä sitä, että pyritään luomaan uusia käytäntöjä puhtaamman sekä turvallisemman ympäristön puolesta. Yksi hyvä tällainen esimerkki on juuri kansallispuistojen perustaminen tai niiden laajentaminen. Tämänkaltaisia koskevia luontoalueita tai erämaa-alueita tulee olla olemassa. Tällä toimenpiteellä on positiivisia vaikutuksia alueen matkailuun sekä muutoinkin sen eheytymiseen. Toisekseen on syytä tuoda esille sekin tosiseikka, että kansallispuistojärjestelmällä on pitkät perinteet ja tätä perinnettä on valiokuntaryhmämme mielestä syytä jatkaa.

Nyt on kuitenkin tarvetta korostaa, että tämän kansallispuistohankkeen kautta ollaan melko voimallisesti rajaamassa metsästysoikeutta. Tässä nyt esitetyssä vaihtoehdossa Perussuomalaiset näkevät suuren heikkouden pitkällä aikavälillä, jos metsästyksen mitoituksessa ja sen toteutuksessa ei tehdä toimivaa yhteistyötä metsästysseurojen sekä Metsähallituksen kesken. Tästä syystä, jotta myös metsästysperinteet jatkuisivat alueella, ryhmämme haluaa laajentaa esitystä siten, että esityksessä mainitulla suojelualueella olisi mahdollista sekä ajaa hirveä metsästyksen yhteydessä että harjoittaa perinteistä metsästystä nykyisen kaltaisena ilman luonnonsuojelulain poikkeuslupaluonnetta. Näin siitä-

kin huolimatta, että esitykseen on sisällytetty erityissäännös metsästyksen sallimisesta luvanvaraisena ajanjaksona 15.10.—31.12., jolloin kävijämäärät puistossa olisivat pienimmillään. Lisäksi kyseessä olevaa kirjausta on varsin hankalaa tulkita. Perustelemme näkemystämme muiden muassa myös sillä, että monilla paikoilla ja paikkakunnilla juuri hirvenmetsästysseurueet sekä valkohäntäpeuranmetsästysseurueet muodostavat eri alueilla sellaisen osaamisrungon, jonka varassa on esimerkiksi ekysteiden etsiminen. Tämä antaa oivallista tukea palo- ja pelastuslaitoksille sekä niiden henkilöstölle, jotka eivät välttämättä tunne varsinaisesti alueen maastoja niin hyvin kuin metsästäjät.

Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin myös se, että tämä esittämämme laajennus ei heikennä mitenkään alueen luonnon monimuotoisuutta. Monissa eri tutkimuksissa on todettu, että metsästäjät ovat monessa asiassa maamme ahkerimpia suojelutyön tekijöitä. Metsästäjät nimittäin jokasyksyisellä hirvijahdillaan vähentävät hirvikolareita maanteilla. Me Perussuomalaiset haluammekin tällä muutosesityksellä tuoda tasa-puolisuutta sekä uskottavuutta kaikkien "villistä" luonnosta nauttivien keskuuteen.

Lopuksi valiokuntaryhmämme haluaa todeta myös sen, että Teijon kansallispuistoalueella olisi syytä sallia valkohäntäpeuran metsästys myös tammikuussa esitetyn 1.11.—31.12. määritellyn metsästysajan lisäksi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutoin ympäristövaliokunnan mietinnön mukaisena paitsi 3 §:n 3 momentti muutettuna seuraavasti (Vastalauseen muutosehdotus).

Vastalauseen muutosehdotus

3 §

Rauhoitussäännökset

(1 ja 2 mom. kuten YmVM)

Kansallispuiston perustamistarkoitusta vaarantamatta alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen luvalla voidaan metsästää hirveä *metsästyslaissa (615/1993) tarkoitettuna metsästysvuotena sekä* valkohäntäpeuraa *1.11.—31.1. tie* liikenteeseen sekä maa- ja metsätalouteen kohdistuvien merkittävien vahinkouhkien torjumiseksi.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2014

Martti Mölsä /ps
Jari Lindström /ps
Juha Väätäinen /ps

VASTALAUSE 2

Perustelut

Luonnonsuojelulain pääsäännöstä poiketen lakiehdotuksen 3 §:n 3 momentissa esitetään hirven ja valkohäntäpeuran metsästys sallittavaksi Teijossa erityissäännöksellä siten, että perustamistarkoitusta vaarantamatta alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen luvalla voidaan metsästää hirveä ja valkohäntäpeuraa 15.10.—31.12. tieliikenteeseen sekä maa- ja metsätalouteen kohdistuvien merkittävien vahinkojen torjumiseksi. Hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan Teijon tapauksessa luonnonsuojelulain 15 §:n mahdollistama hirvenajo ei välttämättä riitä hirvikantojen tehokkaaseen sääntelyyn. Metsästyksen periaatteet on lakiehdotuksen perustelujen mukaan tarkoitettu linjata kansallispuistolle laadittavassa hoito- ja käyttösuunnitelmassa. Metsähallitus neuvottelisi puiston alueella toimivien metsästyseurojen kanssa alueista, joissa kannan sääntely voidaan tehdä mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti ja turvallisesti.

Keskusta on maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnon kanssa samaa mieltä. Alueen hirvikanta on keskiarvoa korkeampi. Teijon esitetyn kansallispuiston alueella ammuttiin vuonna 2013 yhteensä 14 hirveä. Riistavahinkorekisterin mukaan kansallispuiston läheisyydessä tapahtuu vuosittain 5—10 hirvikolaria ja 50 valkohäntäpeurakolaria. Kansallispuiston perustaminen voi johtaa alueella hirvieläinten runsastumiseen ja hirvieläinkolarien todennäköisyyden kasvuun, ellei hirvieläinkantoja säännellä riittävän tehokkaasti.

Teijon alueella on harjoitettu pitkään metsästystä, eikä se ole selvitysten mukaan vaikuttanut kielteisesti eläinkantojen tai alueen luonnon tilaan. Metsähallituksen selvityksen mukaan lähes koko alue on tällä hetkellä metsästyksellä ja alueen merkitys metsästykselle on suuri.

Kahdelle metsästysseuralle Metsähallituksen alueet muodostavat metsästyksistä valtaosan.

Tämän vuoksi ehdotamme lain tarkistamista siten, että hirven ja valkohäntäpeuran metsästys voi jatkua nykyisenkaltaisena metsästyksenä ilman luonnonsuojelulain poikkeuslupaluonnetta. Samoin tulee huolehtia pienpetopyynnin jatkumisesta. Metsästyslain 26 §:n 2 momentista (159/2011) käy ilmi, että myönnettäessä hirvieläinten pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla.

Ehdotamme lisäksi valkohäntäpeuran metsästyksen sallimista myös tammikuussa esitetyn 1.11.—31.12. metsästysajan sijaan. Tammikuussa Teijon alueen kävijämäärät ovat pienimmillään sekä yleensä tammikuuhun ajoittuvan lumi-peitteen muodostumisen takia metsästystä on helpompi harjoittaa kuin loppuvuodesta.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisena paitisi 3 §:n 3 momentti muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus).

Vastalauseen muutosehdotus

3 §

Rauhoitussäännökset

(1 ja 2 mom kuten YmVM)

Sen estämättä, mitä luonnonsuojelulain 13 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään, Teijon kansallispuistossa on alueen hallinnosta vastaavien viranomaisten luvalla sallittu hirven ja valkohäntäpeuran metsästys.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2014

Eeva-Maria Maijala /kesk
Mirja Vehkaperä /kesk